

Timpuri extraordinare, masuri extraordinare, oameni extraordinari

*“În sport se spune ca esențialul este sa participi.
În procedura insolvenței, dimpotriva, esențialul este sa nu participi!”*
Bernard Soinne

Exista o serie de teorii care promoveaza latura pozitiva a eliminarii, prin forțele de piața competitive, a companiilor mai puțin performante. Acestea vor fi înlocuite de firme noi, mai performante, ceea ce înseamna ca mediul privat este într-o dinamica continua de regenerare, proces denumit și “distrugere creativa”.

Pandemia de Covid-19 a zguduit din temelii omenirea aducând nu doar o schimbare profunda a modului de viață, ci și o deteriorare economica, ce va fi marcata în mod cert de insolvențe cu un înalt impact social, cu consecința unor pierderi masive a locurilor de munca, dar și realocarea activelor companiilor ce vor fi lichidate.

Forumul Economic Mondial anunța sumbru ca pandemia va costa economia globala 1 trilion de dolari anul acesta, comunitățile vulnerabile fiind cele mai afectate. Impactul economic al coronavirusului a variat de la un sector industrial la altul și de la o întreprindere la alta, în funcție de o serie de factori, cum ar fi expunerea față de China ca sursa de intrari intermediare, posibilitatea de a apela la furnizori alternativi, existența stocurilor sau dependența de procesele de producție „exact la timp”.

Într-un astfel de climat, o companie administrata cu integritate si dotata cu un program de management corect este mai bine plasata pentru a depasi criza si a se confrunta cu viitorul mediu economic. Fenomenul insolvenței este unul complex și dificil de gestionat fara expertiza de specialitate, fara profesioniști. Doi reputați autori americani, James T.White și Raymond T. Nimmer spuneau ca “prea adesea novicele crede ca legea este totul, dar veteranul știe foarte bine ca legea nu este nimic, faptele sunt totul”.

Comerțul modern se bazeaza pe credit, pe încrederea acordata partenerului de afaceri ca își va plati, la scadența, datoria. Neplata având ca motiv insuficiența fondurilor banești disponibile constituie un incident grav, care poate degenera într-un lanț de incapacități de plata, fenomen care trebuie evitat. Din amplul proces pe care îl constituie insolvența, componenta sa economica este cea care îi intereseaza, în primul rând, pe creditorii. Expertul în gestionarea acestor situații de criza este practicianul în insolvența, care, prin renumele și experiența îndelungata pe care o deține în piața, reprezinta pentru creditorii o garanție ca masurile implementate vor urmări principiul maximizării masei credale și ca resursele debitorului pot și vor fi gestionate corect și în limitele legalității.

Debitorul trebuie sa știe ca dreptul insolvenței este singura sa “umbrela pentru vreme rea”, pentru ca impune tuturor partenerilor contractuali ai acestuia disciplina, ordine și sacrificii în schimbul speranței într-o plata ulterioară. Totalitatea bunurilor și relațiilor financiare ale debitorului sunt aservite redresării în doua modalități: înghețarea creanțelor anterioare deschiderii procedurii de insolvență și stimularea partenerilor contractuali sa participe la eforturile redresării și chiar sa accepte sacrificarea unora dintre pretenții. Dar eficiența procedurii de insolvență este condiționată sine qua non de rapiditatea derularii fazelor procedurale, de rapiditatea cu care judecatorul sindic este investit sa decida “protejarea” debitorului. Odata deschisa procedura insolvenței, debitorul și creditorii vor fi orchestrați, în limitele legii, de administratorul judiciar, care, împreună cu aceștia, poate dezvolta nenumarate strategii pentru traversarea cu bine a acestui fenomen nedorit și chiar de neconceput pentru unii.

La sfârșitul perioadei declarate de urgență și începutul perioadei de alertă, legiuitorii au înțeles sa vina cu propuneri legislative în sprijinul participanților la economia țării aflați în dificultate, lasând la aprecierea acestora daca sa își deschida sau nu procedura de insolvență până la trecerea unui termen de 30 de zile de la încetarea stării de alertă. În susținerea cererii de deschidere a insolvenței a fost ridicat pragul minim al creanțelor scadente pentru care nu exista lichidități, iar creditorii pot formula cerere de deschidere a procedurii insolvenței numai după încercarea rezonabilă, dovedită cu înscrisuri comunicate între părți prin orice mijloc, inclusiv prin mijloace electronice, de încheiere a unei convenții de plată cu debitorul. În mod evident și subiecții care deja se aflau sub guvernarea procedurilor de insolvență sau de prevenire a insolvenței beneficiază de atenția legiuitorului care proroga termene de decadere și prelungește perioada de observație sau de reorganizare chiar până la 5 ani.

De subliniat însă, ca, sub protecția tribunalului oferită de procedura de insolvență, un business bine conturat înainte de pandemie va fi protejat de acumularea de noi penalități, dobânzi și majorări de întârziere, va putea denunța contracte paguboase sau nerentabile, sau va putea renegocia anumite clauze, va recupera creanțele fara plata taxelor de timbru și va adopta masuri eficiente care sa duca la echilibrarea rapidă a fluxului de numerar, fara eforturi și costuri nejustificate, doar apelând la echipa de practicieni în insolvență multidisciplinară cu expertiză potrivită. Astfel, citându-l pe regretatul Prof. Univ. Dr. Ion Turcu, procedura insolvenței își redescopera vocația de infirmieră la capătul debitorului în suferință, imaginând, instituind și testând mijloace terapeutice, menite sa evite tulburările economice inerente falimentului.